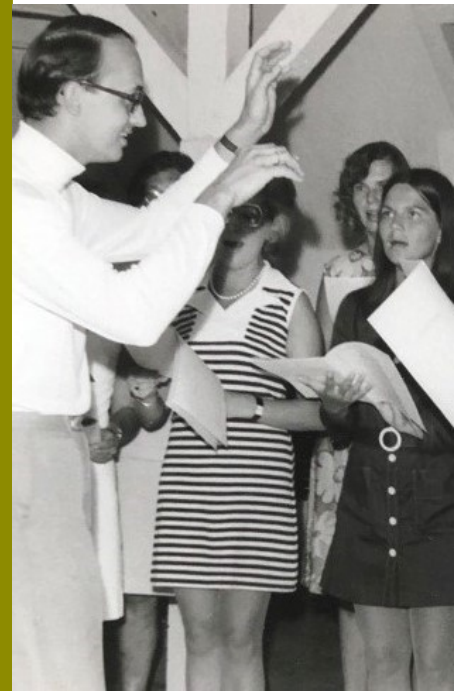
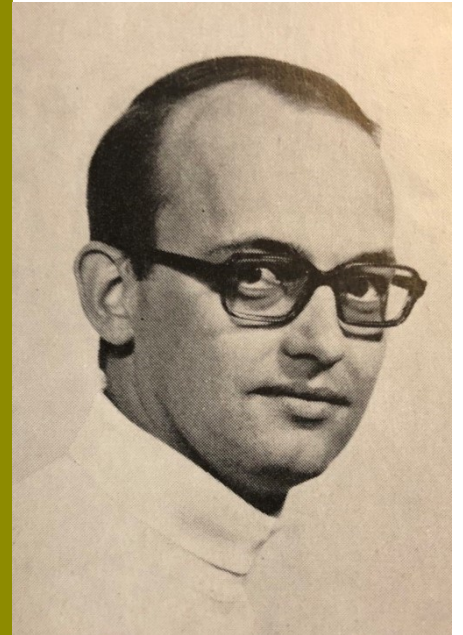


STEEN LINDHOLM

KONCERT- FORENINGENS KOR

**50 års jubilæum
1970-2020**

WWW.KKOR.DK

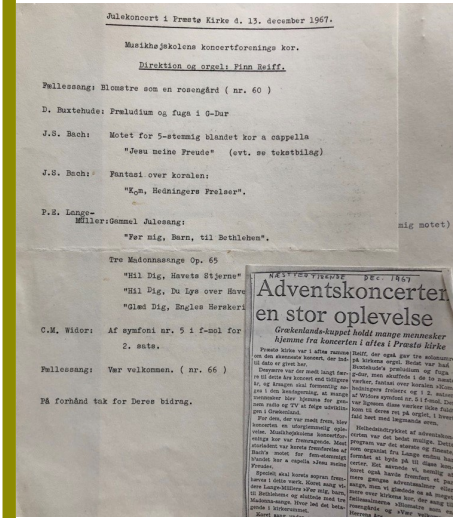


Koncertforeningens kor af 1967

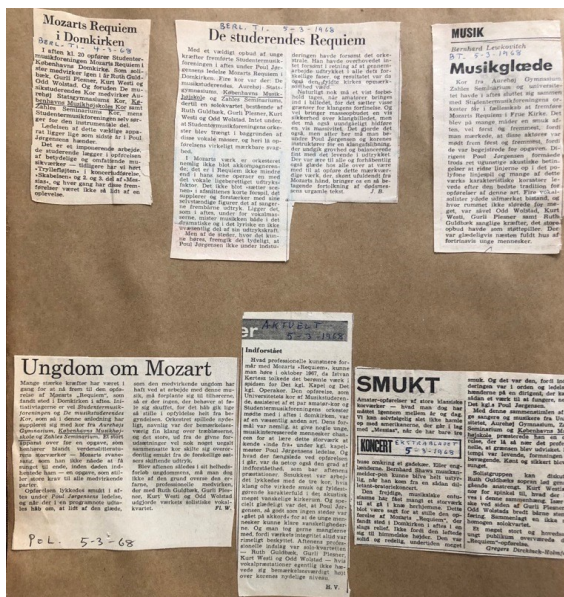
Kimen til korets "DNA" dannes...

Koncertforeningens kor, som er udsprunget af musikhøjskolen, startede i 1967 under ledelse af Finn Reiff. Allerede fra starten var ambitionerne for koret høje. Korets første koncert var i Præstø kirke d. 13. december 1967. Koncerten fik en flot anmeldelse i Næstved tidende og tegnede godt for korets fremtid.

Som det fremgår af koncertprogrammet indgår "Jesu meine Freude" af Bach og de 3 Madonna sange af Lange-Müller. Begge disse værker er med tiden blevet en del af korets "DNA".



Korets først koncert med Finn Reiff

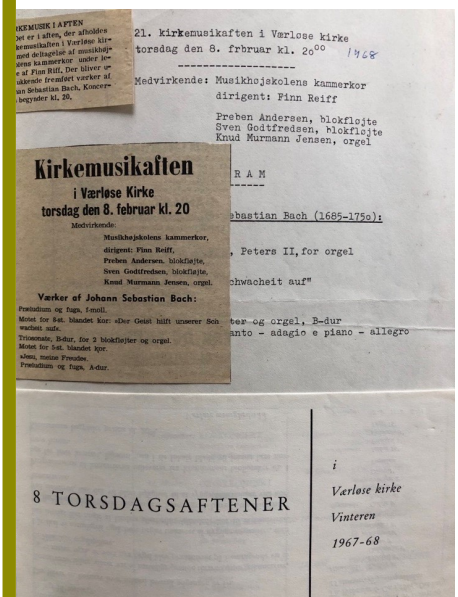


Det at opføre store værker også bliver en del af korets "DNA", skal vise sig, da Steen træder til.

Koncertforeningens kor medvirker nemlig bl.a. i opførelsen af Mozarts Requiem i Københavns Domkirke d. 5. marts 1968 sammen med de musikstuderendes Kor, Aurehøj Statsgymnasiums Kor samt Zahles Seminariums Kor. Studentermusikforeningen sørgede for den instrumentale del. Solisterne var Ruth Guldbæk, Gurli Plesner, Kurt Westi og Odd Wolstad.

Koncerten blev anmeldt i flere aviser bl.a. Politiken skrev en længere anmeldelse under overskriften "Ungdom om Mozart".

Det var et velanset ungt kor, som fik en ung dirigent!



Torsdagskoncerter 1968

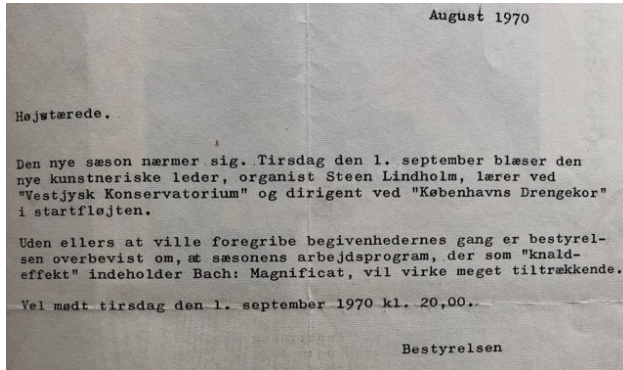


Anmeldelse af koncert 1968

Koncertforeningens kor af 1967

Nu med Steen ved roret

Steen Lindholm blev dirigent og musikalsk leder for Koncertforeningens kor i september 1970. At Steen har taget korets ambitioner til sig, viser sig i koncertprogrammet for sæsonen 70-71, som også krydres med en radiooptagelse i løbet af foråret '71.



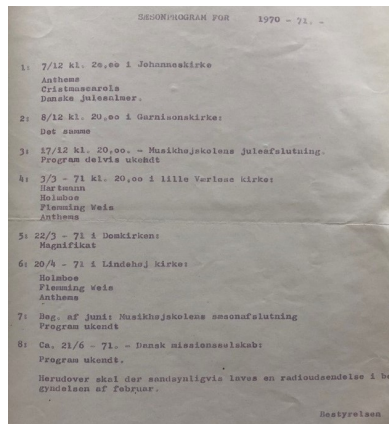
Bestyrelsens brev til medlemmerne 1970

Koret opfører *Bach's Magnificat* i Domkirken d. 19. april 1971 under ledelse af Steen Lindholm. Det blev til fine anmeldelser i Berlingske Tidende, Politiken og Aktuelt.

Dermed var korets "DNA" og ånd en virkelighed, og der har været opført mange store værker gennem årene. Minderne om opførelsen af de store værker lever stadig her efter 50 år.

Man kan stille det spørgsmål, hvordan det kan lade sig gøre for Steen år efter år at føre koret til nye store "sejre", og hvordan har vejen været?

Det er det, vi vil prøve at komme ind på med små anekdoter og en tur ned ad *memory lane*...



Første sæson med Steen, 1970 - 71



Berlingske Tidende d. 21. 4. 1971

Pressens anmeldelse af koncerten, 1971

Store armbevægelser og store ambitioner

Røde tråde gennem tiden (medlem fra '79):

Duracell-kaninen

Skælskør Folkehøjskole ca. 1980: Koret er på den årlige korweekend i august fra fredag til søndag. Delvist nyt repertoire, der røres sammen i weekendens løb og serveres ved en koncert søndag eftermiddag. Første prøve kl. 19-22 fredag aften, prøver lørdag fra kl. 9 til 18 med et par timers pause midt på dagen, prøve søndag kl. 9, generalprøve kl. 14 i kirken (fx Sct. Bendts kirke i Ringsted), koncert kl. 16. Derudover: aftenhygge til ud på de helt små timer (herunder indtagelse af en vis mængde alkohol), morgenbadning kl. 7.30, morgensang og flaghejsning kl. 8. Kort sagt et spækket program. Og med hvem i front i alle sammenhænge: "den gamle dirigent", som Steen ret tidligt i sit samvær med Koncertforeningens Kor benævnte sig selv. – Og det er jo passende for så vidt som hans alder dengang synes at være den samme som i dag.

Danhostel Ribe 2017: Koret er på den næsten årlige korweekend. Weekendens program: se ovenfor, dog ingen flaghejsning, men flere koncerter, bl.a. i Tønder.

Hvordan kan det lade sig gøre? Igen og igen, gennem så mange år? Det kan det af flere grunde:

- Steens batterier holder, ligesom Duracell-kaninens, næsten evigt og i hvert fald længere end andres.
- Steens passion for kormusik er, ligesom hans livsappetit, medrivende, præferencerne spænder vidt og er tydelige. Han har hang til det spindelvævssitrende, skandinaviske repertoire (tænk på *Kung Liljekonvalje*) såvel som til de storladne, stål-satte, majestætisk monumentale værker og, ikke mindst, til *Bach-koral*er.
- Steen går altid all-in og yder maksimalt, og trætte kormedlemmer bliver mandet, hhv. kvindet op, til at yde over evne, til at glemme sig selv og hverdagens trummerum og tænke og tænde på det musikalske fællesskab.
- Steen tror på amatørerne! Han har tillid til og tør satse på, at det fælles arbejde kan lykkes og blive hørværdigt for et publikum, selvom prøveforløbet er kortvarigt og intenst. Sådan var det på korweekenderne i fortiden, sådan er det nu i 2021, hvor koret efter langvarig corona-nedlukning på få uger skal indøve *Rossinis Petite Messe solennelle* og opføre værket i Tivoli. Det er store ambitioner, der kun kan indfries ved hjælp af store armbevægelser, både fysiske og åndelige. Og store armbevægelser er jo sagen hos en dirigent, der både vil høres og ses.

Den lyse lovsang

Det var en prægtig og smukt gennemført opførelse af Bachs „Magnificat“, som Musikhøjskolens Koncertforening præsterede i Domkirken i aften.

Steen Lindholm, der som dirigent skulle lede arven efter sin forgænger Finn Reiff, viste i sin ledelse en dybtgående indlevelse i den lyse og glædefulde tone i dette skønne værk, der oprindeligt var tænkt som formidler af Julens budskab, men som af Bach selv senere blev omarbejdet til en form, der gav det mere almen gyldighed.

Med sikkert greb om sit stof fik Lindholm Musikhøjskolens koncertkor til at synge både udtryksfuldt og levende og med glansfuld klang i de store, magtfulde lovsprings-satser i storartet slottet af et instrumentensemble, hovedsagelig sammensat af Radioorkestrets musikere. Også værket vokale kvartet var med Bodil Christensen, Else Berg, Arne Berg og Peter Fog på de bedste hænder, så opførelsen helt igennem havde den fine kvalitets stempel.

Her til sluttede sig også Finn Reiffs orgelspil, der med Bachs G-dur fantasi og c-mol-fantasi og fuga dannede indledning og afslutning. Dog må man her sætte et spørgsmålstegn ved den konsekvent gennemførte tunge registrering af begge værkers pedalstemme. Fl. W.

LA REINE
Super-transportable
FOR DEN KRÆSNE SMAG

Til succes'en bragt hjem

For eksempel:

MENU nr. 114
Aspergesteppe
Kylling à l'américaine
Karamelbudding med frosten fiode
pr. couv. kr. 29,25

MENU nr. 104
Fisatmbale Normande
Kærlighed à la Marchaise
Isbombe La Reine
pr. couv. kr. 34,25

MENU nr. 102
Kold laks en Bellevue
Farseret kalkun
Vinglet med frugtstik og såcreme
pr. couv. kr. 39,75

Alle priser er incl. moms

Retterne bydes to gange – og vi tager intet med hjem.
Dygtig kok kan medfølge til anretning. Honorar iflg. tariff.

Kvalitet koster lidt mere, men betaler sig!

Små fingre vil også spille...
Lad Deres barn få lov at spille i tide

Anmeldelse *Magnificat*, 1971

EL CORO DE CONCIERTO DE COPENHAGEN
THE COPENHAGEN CONCERT CHOIR

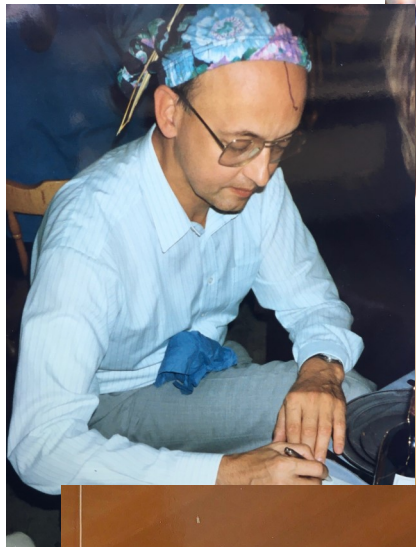
13 de Octubre, 2004
19:00 h.

Salón de Actos, Ayuntamiento,
Mijas Pueblo
Concert Hall, Mijas Town Hall,
Mijas village

Organiza: Departamento de Extranjeros
Ayuntamiento de Mijas

Koncertprogram Mijas, 2004

Skælskør, 1994



H-mol Messe i Holmens kirken, 2010



Skælskør, 1985



Tyrol, 1992



Skælskør, 1994



I en kirke i Danmark, 1983



Fest hos Steen?, 1984



Steen 50 år

Koncertforeningens kor af 1967

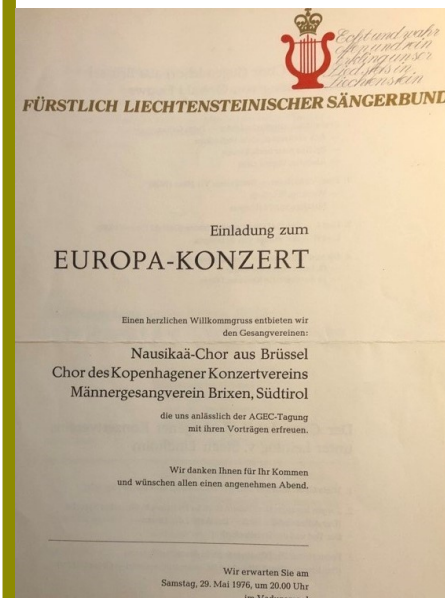
En tenor - senere bas - skriver (medlem fra '76):

Kærlighed i Kor-onaens tid

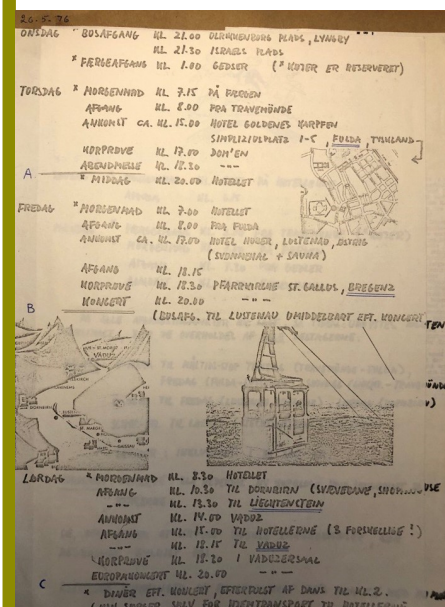
Begyndte som 8-årig i skolekoret startet af den just ankomne musiklærer, hvis ansigt viser sig; men navnet vil bare ikke frem - Hermansen? Samtidig blev jeg oplært i at tromme samtlige FDF's marcher. Dette blev dog med årene for træls. Ingen pauser, måtte tromme både til og mellem musikken, og ofte hang hænderne i laser efter adskillige timers march med uafbrudt spil. Lysten til at få sat toner på det rytmiske nodebillede blev for fristende, og jeg brugte derfor en sommer på at oplære en ny trommeslager samtidig med selv at lære noder og at beherske fingersætningerne på et Euphonium. Stemmen gik i overgang, og sangen stod stille i et par år, indtil jeg i starten af gymnasiet af en klassekammerat blev lokket til at synge i vor Frelsers Kirkes kor. Dette sammen med eftermiddagsarbejde hos Skjold Burne finansierede min første og eneste spolebåndoptager. Assistent i Gymnasiekoret, hvor jeg kom til at synge første bas sammen med en kendt vejrmænd.

Hvorfor dette er væsentligt? Mest af alt fordi det arbejde, som blev gjort med dette kirkekor, kom til at skabe forbindelse til den forholdsvis lange periode jeg har tilbragt i KK. Organisten ved Vor Frelser producerede i disse år en lang række organister og sangere, af hvilke vi også i KK regi har mødt et par. Ikke mindst skulle min daværende soul-mate på bassiden Christian og organist Magaard komme til at være altafgørende for min videre skæbne som korsanger. Da jeg efter at være flyttet til København, havde spillet et par år i SAS-orkestret på den noget utilfredsstillende position som 2. baryton, blev mit instrument stjålet. Da studielånet ikke rakte til et nyt, måtte jeg indse, at jeg måtte nøjes med mit medfødte og altid medbragte organstemmen.

Ovennævnte Christian var på samme tid orgelstuderende på Vestjysk Musikonservatorium, og kunne fortælle, at hans underviser og dennes kor stod for at skulle på kortur til Liechtenstein og vist nok manglede tenorer. Det havde jeg jo så tit prøvet derhjemme, når denne gruppe havde forfald, så det måtte være en smal sag. Dette udløste den først kontakt til dirigenten for koret, Steen Lindholm. Jeg begyndte derfor som tenor, nåede aldrig med til Liechtenstein; men blev altså hængende.



Koncertprogram Liechtenstein, 1976



Turné til Liechtenstein, 1976

Gik i de første år i en god skole hos 2. tenoren Eigil (pensioneret præst fra Højerup Kirke), indtil min stemme blev for slidt, ved også ind imellem at skulle synge med på 1. tenoren. Sprang derfor ud af skabet, og spurgte Steen, om jeg måtte synge bas i stedet. Mange gode år sammen med Per, der passende oplærte mig i at tilsætte toner i værkerne, der hvor komponisterne af og til havde svigtet. Samtidig kom makkerskabet med "Klude-Holm" til. Fra denne første tid står især samarbejdet omkring forlaget "Fusk og Lusk"s udgave af Pedersøns *Missa Cinque Vocum* utrolig skarpt i erindringen, - egentlig overraskende, når man tager i betragtning, hvor mange hjerne-celler, der må være røget ud med ozon fra stencilatoren, og dampen fra tryksværten gennem de to nætter produktionen varede.

Det var i marts 1976 og altså 45 år siden, og nu sidder man og ryster af korabstinsener og savner – samhøret, altså det at høre sammen (noget man gør fysisk) og høre sammen (noget man gør psykisk, og også nogen gange fysisk). Nogle opnår ligefrem et Bas-Alt og livsvarigt forhold. Lad os skelne mellem samhör og samhörighed. Ifølge Sven-Erik er det ikke helt galt at opfatte korsang på denne måde. Vi hører jo på begge måder sammen – både sangere, kor og dirigent. Et symbiotisk forhold om man vil.

Mens det fysiske samhör begrænser sig til høresansen, er det, der danner rammerne for samhörigheden dog også afhængig af de andre sanser, men det hele hører jo sammen. Høresansen: vi hører hinanden, nogen gange også et orkester, og nogle gange også, hvad dirigenten siger, - og ikke mindst hans vejtrækning. **Synssansen:** Vi ser en dirigent, (hvis vi altså ser op), vi ser i noderne, vi ser smil, salige smil, når "far" er tilfreds, men også himmelvendte øjne og endog dræberblikke, når han er knap så tilfreds. Dette sidste følges ofte af et djævletegnet, som ofte ses på festivaler som Distortion og Copenhell; men som vist nok i Steens øjne betyder sådan noget som: "Se op/på mig". **Følesansen:** det taktile forhold til node eller mappe, den sidste kan man få til at klikke, følelsen af tunge noder, der glider i svedige hænder, sved forårsaget af de fysiske anstrengelser, der trods alt er forbundet med at synge et længere korværk eller af flere dræberblikke, følelsen af stolen, der følger med, når man rejser sig, fordi sangeren bagved har tabt sit tyggegummi på ens stol. **Lugtesansen:** transpirationen forårsaget af det fysiske arbejde løber koldt ned af ryggen, eller alle de duftende skygger der "suser, suser i og med vinden" (kan også udløses af dræberblikket). **Smagssansen:** smagen af blod i munden af overanstrengelse, eller fordi man har bidt sig i tungen, man opfører sig så professionelt som Christian Christiansen og synger blot videre. (Broen fra Amager til Sjælland gik op, da Christian lige skulle hjem i pausen inden den store koncert i Tivoli. Blodet sprøjtede ned i hans noder, og blev tilset af en assistent, som var læge og blev rådet til at tage på skadestuen. Men fortrød, da sting i tungen ville betyde en sygdomsmeddelelse på teatret...).

Mel.: Det var en lørdag aften

1. For to sæsoner siden - NY DIRIGENT
Jeg husker, vi var spændte, vi fik,
hvordan mon det nu gik?
Men pludselig han for os stod,
han var så høj og net;
en chance vi gensidig fik,
at vi den tog - var ret.
2. Skent kæp Celibidache i vores hjul
fik sat,
med slutning af sæsonen vi sang
MAGNIFICAT.
Ja publikum, de strømmed' til,
mindst femten gange tres,
og pressen derom skrev så smukt,
at BACH ku' vær' tilfreds.
3. Den ny sæson var startet, nu sku' der
tages fat,
vi alle var mødt op, mange planer var
der sat.
Ja, mangen en koncert blev holdt, et
værk bli'r forberedt.
Til Sverige vi også sku', for at bli'
hørt og set.
4. I bussen var der trivsel - ja, li' fra
starten af,
og på Hotel Turisten - det var i
Kristiansta'.
Hotellet var som støbt til os, det
li' ved kirken lå.
Vi snart en "STORFAMILIE" blev og på
besøg ku' gå.
5. Koncert den samme aften, så smuk en
klang der var.
Vi hurtigt fandt et sted, hvor der
mad og hygge var.
Og på hotelle EIMA havde en SALON
så stor,
og så kom STORFAMILIEN, ja he'r
nu hvad vi gjør'.
6. Vi vakked' vittigheder, og alt
mens vi drak,
mens dom der blev lidt trøtte,
sig dog tilbage trak.

7. Ja, han sku' rigtig skrubbet, så EIMA
fandt på råd,
TANDBØRSTEN hun nu fremdrog, på
ryggen blev han våd.
Et dejligt skumbad STEEN han fik, mer'
hjælp der skulle til,
en telefon han tog, men AK! DEN BARE
BRUSE VIL.
8. Til sidst man hurtigt samlede' - en
procession med LYS,
man listede omkring på hvert rum
og sang TYS, TYS.
Da KAARE så omsider nå'de ind i
rummet sit,
omkuld på sengen ned han faldt og
drømte DAT og DIT.
9. Dog alle mødte op - morgenmaden gjorde
godt.
I svømmehal og sauna, ja I skal here blot.
mens RUTH forsigtigt baded rundt,
ud sprang der to så flot,
som TARZAN stærke, STEEN og KAARE, ja
det gjør' I godt.
10. Og da vi kom til Växjö, vi over-
rasket så,
thi der stod Växjö domkirke med
TO TÅRNE PÅ.
I denne festforsamling her jeg
straks dog fastslå vil,
at det nu ej var TOMMERMÆND, NÅ' der
skal mere til.
11. Vi sluttede' af i Malmö med endnu en
koncert.
Sct. Petri kirke smuk var -
til kaffen sa' vor vær.
Desværre har koncerten vi forsent
få't annonceret.
Men vi på turen følte at EN TRIVSEL
HAR VI LÆRT.

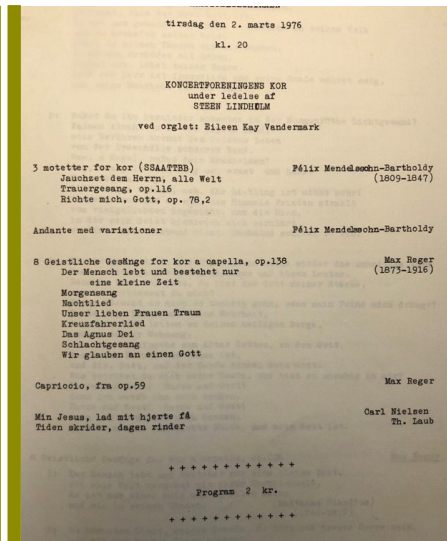
Korets afslutningsfest 9. juni 1972

Samhørigheden består også af passiarer i pauserne (ikke under opførelsen) eller, at man slapper den med koldt vand og vand-vittigheder. Opførelsen er målet, men pludselig er det hele slut, blot for at samhørigheden kan fortsætte en stund endnu oftere med hyggeligt samvær over et måltid og mere vand.

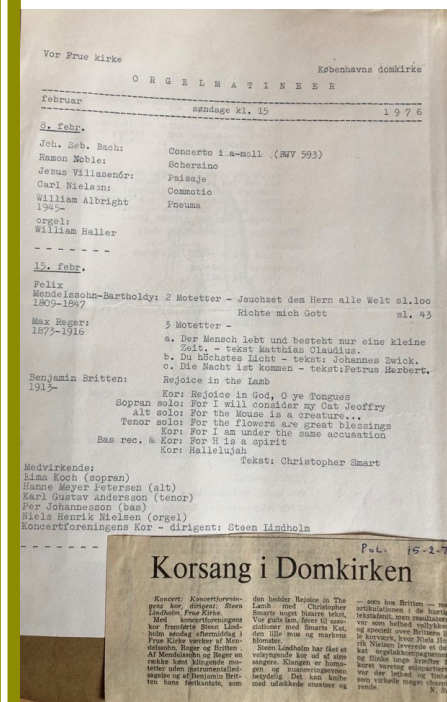
Hvor pokker var det, jeg ville hen? Jo, at jeg er stadig er her efter 45 år - kun afbrudt af et par perioder med orlov forårsaget af studier og arbejde, er jo netop samhøret – samhørigheden. Med alle de korister jeg har mødt i KK gennem år og dag, samt ikke mindst en dirigent, der altid møder veloplagt og velforberedt – og formår at binde det hele sammen. Ikke mindst, når der både er et kor og et orkester, der skal høre sammen. Korturene har været et kapitel for sig, men *Steensikkert* altid med en oplagt og markant dirigerende leder i spidsen, og således er vi, som fårene altid af herren ledt tilbage på sporet, når vi en meget sjælden gang for vild. Cardiff in mente. I fremtiden kunne man dog fra bassiden godt ønske sig noget mere ros; men det kan *man* vel blive bedre til, måske i løbet af de næste 50 år. Vi ses forhåbentlig snart.



Færøerne 2003



Koncertprogram Taksigelseskirken, 1976



Taksigelseskirken, 1976

Koncertforeningens kor af 1967

En sopran skriver (medlem fra '86):

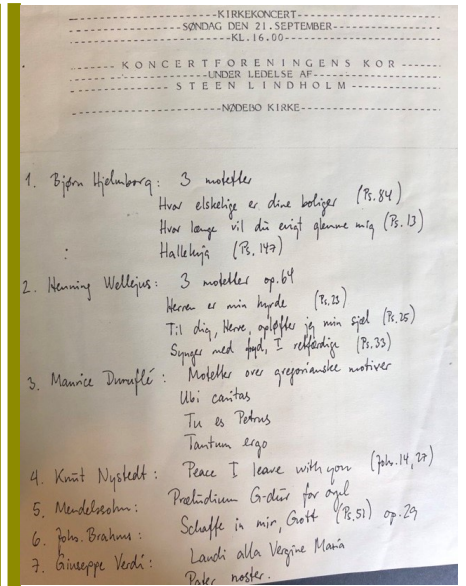
I sne, Corona og slud – korsangen skal ud!

At synge under din ledelse - har i de seneste 35(!) år har været en af de helt store gaver i mit musikalske liv. Hver eneste gang. Du forstår i sandhed at få det bedste frem hos alle stemmer (selv hos tenorerne), og selv om du synes, at alterne er klogere end soprannerne, elsker vi (soprannerne) dig jo alligevel.

Det er også vores skyld, at du ikke har flere hår på hovedet, for hvor har du "løftet" dig selv op ved hårrødder mange gange, for at få os til at ramme det høje C... Jeg kommer ikke fra et hjem med klaver, og uden dig var min musikalske dannelse formodentlig aldrig gået i den klassiske retning. Så det er faktisk din "skyld", at min favoritkomponist nu er Bach, og at jeg elsker Mendelssohn og Brahms næsten lige så meget. Dit humør er altid højt, og dine krav til sangen ligeså. Begge dele skal du have den største tak for. Desuden lader du dig ikke stoppe, selv om Corona har prøvet. Fotoet er fra vores korprøve ved Bagsværd Sø i efteråret 2020, hvor restriktionerne ikke tillod, at vi mødtes indenfor.



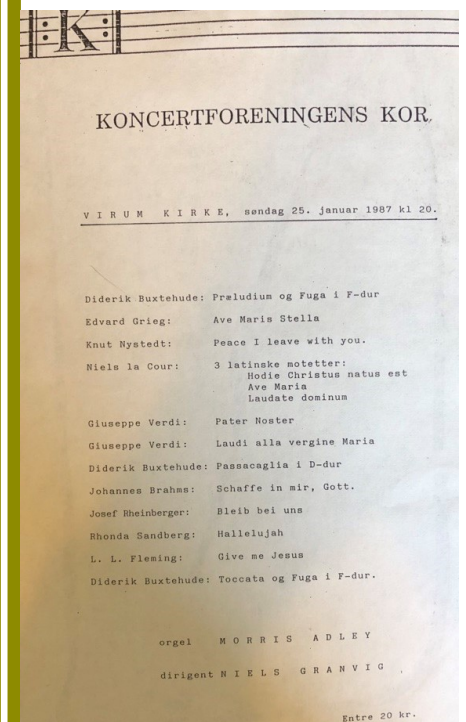
Note: Da dette projekt blev forelagt korets medlemmer, var der mange, som skrev om netop korprøverne: Det at møde halvtræt op en tirsdag aften, og så gå hjem opstemt efter en dejlig korprøve med dig ved roret.



Nødebo kirke, 1986



Politiken, 1986



Virum kirke, 1987

Koncertforeningens kor af 1967

En tenor skriver (medlem fra 2018):

Selvom jeg ikke har samme anciennitet som en stor del af korets medlemmer, er jeg måske en af dem, der har kendt Steen længst. Også jeg har, som Steen, gået på Sangskolen, som den hed dengang, med dens skønne blanding af udmærkede, farverige og enkelte frygtede lærere og nikker genkendende til mange episoder, han så malende beskriver i sine erindringer.

Fra 3. klasse havde vi i sangtimerne på den daværende drengeskole også høreklædere, hvor tonen i mangel af et klaver, blev givet på den såkaldte spilledåse – en klodset firkantet og lettere ramponeret egetræskasse med håndbetjent bælg. Den havde en uskøn klang, der gav mindelser om de trædeorgler, også kaldet pedalorgler, der for et par menneskealdre siden befandt sig i små landsbykirker i provinsen.

Undertiden var vi heldige, at sangtimen blev flyttet til et lokale med klaver. Jeg husker især timer med hr. Jessen, der var museumsinspektør på Rosenborg og en udmærket pianist, som ofte improviserede en del af tiden – måske for at slippe for vores skrålari. Det var rent frikvarter i forhold til timerne med Helga Christensen, også kaldet Chrissemor, der kunne komme med hvasse kommentarer, når vi enkeltvis skulle op til tavlen og spilledåsen for at synge skalaer til skue for den forsamlede klasse.

En dag fik vi at vide, at vi skulle have en ny vikar som sanglærer, en hr. Lindholm. Rytet gik, at han var ganske ung og nyuddannet, så vi håbede på en mere afslappet time end med Chrissemor. Snakken gik livligt og forventningsfuldt i venten på den nye lærer, måske også med tanke på, at vi kunne tage lidt gas på ham. Så blev døren flået op, og en barsk udseende ung mand fløj ind og råbte vredt, at den første, der snakkede, ville ryge uden for døren, og den næste ville få en sveder eller ryge ned til rektor (en endnu værre straf!). En elev på de bagerste rækker hviskede et eller andet til sidekammeraten og røg omgående uden for døren, og kort efter var den første sveder uddelt. Så var disciplinen ligesom etableret, og vi turde næppe sige et muk, medmindre vi blev tiltalt. Vi var noget rystede, men i de efterfølgende timer slappede hr. Lindholm lidt af, så stemningen blev mindre frygtpræget og mere præget af respekt.

Mange årtier senere var min kone til et stort sangstævne under ledelse af min gamle sanglærervikar, og fortalte begejstret om denne humoristiske og engagerede dirigent. Det strejfede mig, at årene måske havde mildnet ham, hvis skoletidens indtryk virkelig var rigtige. Hukommelsen har dog nok overdrevet indtrykkene, for da jeg kom med i koret, først som assistent og senere medlem, oplevede jeg en humoristisk, afslappet og meget inspirerende dirigent, der mig bekendt endnu ikke har smidt nogen uden for døren eller uddelt svedere. Det er en fornøjelse at arbejde under en dirigent, der ved, hvordan man får et amatørkor til at yde sit bedste, og altid har et smil på læben - selv når han skoser tenorerne...

PROGRAM

Søndag den 10. maj 1987 kl. 19.30

Koncertforeningens Kor og Orkester

Dirigent:
Steen Lindholm

Solister:
**Tina Kiberg - Lise-Lotte Nielsen
Edith Guillaume - Gardar Cortes
Irme Sie - Christian Christiansen**

Korinstudering:
Niels Granvig



TIVOLI

KONCERTSALEN

Søndag den 10. maj 1987 kl. 19.30

Felix Mendelssohn-Bartholdy: ELIAS
(1809-1847) Oratorium for soli, kor og orkester op. 70
Tekst efter Det gamle Testamente

Medvirkende:
Tina Kiberg
Lise-Lotte Nielsen
Edith Guillaume
Irme Sie
Gardar Cortes
Christian Christiansen

Die Witwe, Sopran
Der Knabe, Der Engel, Sopran
Ein Engel, Die Königin, Alt
Alt (i solokvartet for damesømmer)
Obadiah, Ahab, Tenor
Elias, Bas

Dirigent:
Steen Lindholm

Koncertforeningens Kor og Orkester
Korinstudering: Niels Granvig

Pause mellem første og anden del



STEEN LINDHOLM. Uddannelse: Musikvidenskabelige studier ved Københavns Universitet 1961-66. Organisteksamen ved Det kgl. danske Musikonservatorium 1966, dirigenteksamen sammesteds 1978 (Arne Hammelboe). Videregående studier hos Eric Ericson, Sverige, og i USA (bl. a. Frank Pooler). Væsentligste opgaver: Ansat som instruktør og dirigent ved Københavns Drengekor 1963-75, docent i korledelse ved Vestjysk Musikonservatorium 1968-81. Gæstedirigent for bl. a. Sjellands Symfoniorkester, Aarhus Symfoniorkester, Vestjysk Symfoniorkester, Radiounderholdningsorkesteret og Aalborg Symfoniorkester 1984, 1985 og 1986. Dirigent for Radiokor/Radiokammerkoret 1983-84, risk leder af Koncertforeningens Kor fra 1970. Talrige oratoriosførelser og konserter til en lang række lande. Fra 1986 Symgenemed ved Det kgl. Teater (dir. Special: Kor og Orkester). Musikamledernes kunstnerpris 1973.

12. maj 1987 • POLITIKEN • 2. sektion 7

Elias i Tivoli

Musik

Christian Christiansen m. fl. solister i Mendelssohns Elias, Koncertforeningens Kor og Orkester under Steen Lindholm, Tivoli, søndag.

TRE GODE argumenter afgjorde succes: Christian Christiansen, Tina Kiberg og Lise-Lotte Nielsen. Koncertforeningens Kor og Orkester var ikke modargumenter. Og tenoren Gardar Cortes' højtkomprimerede heltetoner og Edith Guilloumes ikke-ficte og plæceringshæmmede kontralt var fuldt forsvarlige uregelmæssigheder.

Steen Lindholm, korets daglige leder, dirigerede Mendelssohns oratorium med mestafølelsk energi. Den sortklædte, spændstige mand hamrede taktlag ud marcatisimo fra først til sidst, men man må lade hans ugracise slagteknik, at den er tydelig og dybt involverende for både sangere og musikere. Det skortede aldrig på præcision i koret og sjældent i orkesteret, der er sammenstøkket til lejligheden af amatører og professionelle. Men et bredere, mindre metronomisk foredrag, f.eks. i tuttisatsen 'Fürchte dich nicht' ville nu

dømpe den musikalske ruspustale. Inden for det sidste par år er Elias dukket op på det danske plademarked fra Erata og CBS, og det falder naturligt at gøre opmærksom på disse to meget forskellige fortolkninger, der kan sætte søndagens koncert i perspektiv.

Michel Corboz' udgave med et lissabonskisk kor og orkester er præget af besynderlige kunstneriske valg. Tempi er næsten konsekvent lagt anderledes end de foreskrevne. Enten er de for hurtige, så det lille, lystklædte kor snapper efter de tykke konsonanter, eller også er de for langsomme, så det, der oplagt er tænkt som akkordbrydning i strygernes kommer til at lyde som nøje artikulerede toner i en trivial melodi. Elias synges glimrende af Benjamin Lucson, der betoner det selvsikre, Sarastro-agtige i partiet. Og den digitale indspilning synges sound er lækker.

Det er mere end man kan sige om den tykke dirigent Helmut Rillings version med ensemblet fra Stuttgart. Den er optaget ved en live-opførelse, og det er efter min mening i sig selv betænkeligt. Måske vinder indspilningen i spontanitet og musikalsk ægthed. Men når der man de stemningsfulde småfejl syvende gang, man hører pladen?

PETER JUEL HENNINGSEN

Elias program Tivoli og artikel, 1987

Koncertforeningens kor af 1967

En anden del af korets "DNA"...

Så blev det endelig jul!

En anden del af KK's DNA, som Steen har defineret gennem årene, er julekoncerterne.

Det gælder både oratorierne *Händels Messias*, *Bach's juleoratorium* og *Bach's Wachet auf, ruft uns die Stimme* og *Maria musik* (Anders Öhrwall) samt a Capella koncerter med satser som *En rose så jeg skyde* (Th. Laub), *Forunderligt at sige* (Brorson) og *Velkommen igen, guds engle små* (Grundtvig) for at blive i det danske repertoire.

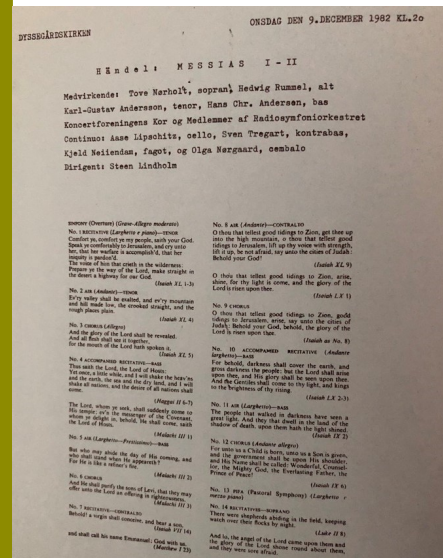
Steen citat: "Det er først jul, når KK har sunget *Forunderligt at sige* og *Velkommen igen, Guds engle små*".

- og mon ikke hele koret er enige med Steen?

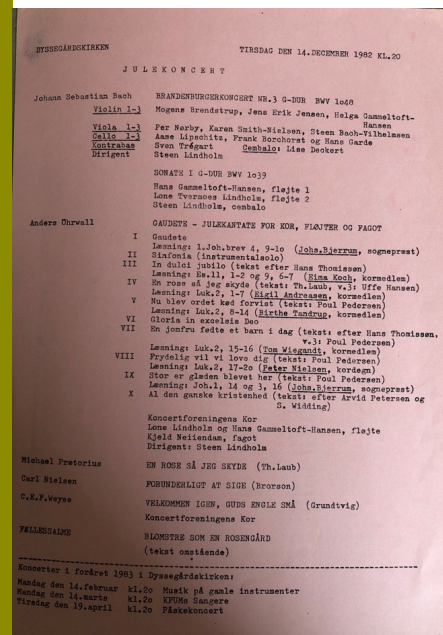
Senere støder de engelske Christmas Carols som fx "*Away in a manger*", "*O Come All Ye Faithful*", "*O Come, O Come, Emmanuel*", "*Hark! The Herald Angels sing*" til med en begejstret Steen ved orglet.

En lille anekdote er fra en af de mange julekoncerter i Humlebæk kirke, hvor Koncertforeningens kor bl.a. har opført *Händels Messias*. Et år blev tenorsolisten syg. Det sker ikke så tit, at de solister Steen hyrer til vore koncerter, bliver syge. Men det år var det nær gået galt. En "vikar" blev hyret i stedet for. Men på dagen for koncerten meldte "vikaren" sig syg. Hvem kunne træde til så sent? Steen ringende til tenor-Steen's kone. Tenor-Steen var ude og synge til en koncert et sted i København. Steen L. bad hende om at gøre smokingen klar, så han kunne køre direkte op til Humlebæk kirke, når han kom hjem. I Humlebæk er der ingen forprøve, da kirken er meget lille, så vi gik "på" uden forprøve. Der blev rettet en del på tenorsolistens butterfly, inden han rejste sig op og sang smukt. Det blev en fantastisk koncert.

Op og hvad fortæller denne anekdote om Steen som dirigent? Jo, Steen, du er iskold og holder hovedet koldt i de mest vanskelige situationer. For musikken skal leveres, og musikken lever i nuet...



Messias i Dyssegårdskirken, 1982



Julekoncert i Dyssen, 1982

"jeg beder jer, syng nu pænt!", 1990



Letland 2018



Sommerfest i Henriks have

Mange tanker går igennem hovedet?



Opvarmning på en turné til Würzburg



Skælskør, 1994



En kirke i Riga, 2018

DĀNIJAS KULTŪRAS INSTITŪTS IELŪDZ:

3.oktobrī 18.00

Jelgavas Sv.Annas evaņģēliski luteriskajā baznīcā

Kopenhāģenas Koncertkora KONCERTS

Dirigents **Stens Lindholms**

Programmā daņu, norvēģu, zviedru, islandiešu un pasaules kora mūzika.

SEPTĒMBRIS - OKTOBRIS 2019

ZIEMEĻVALSTU DIENAS JELGAVĀ

IEEJA PAR ZIEDOJUMIEM DRAUDZEI

Koncert i Letland, 2019

Berl. Tid. 8. 12. 92

Navne

Kormand til fingerspidserne

50 i dag

Som så mange drenge fra Sangskolen i Hindsgade, har Steen Lindholm, som i dag fylder 50, for livet fået en musikalsk ballast - ikkedej matrosøj, Matrosøjtet går han dog ikke med mere - det er han med sine små to meter forlængst vokset ud af. Men den musikalske ballast har skabt ham et navn omgærdet med respekt i dansk musikliv.

Og selv om han både var elev og senere lærer ved Sankt Annæ Gymnasium, så er hans musikalske verden ikke begrænset til denne skole. I dag er han f.eks. dirigent for et helt andet drengekor - Det Danske Drengekor. Og fra sin dirigenteksamen på Det Kgl.

kongelige opera og med kor som Københavns Drengekor, Radiokammerkoret og Koncertforeningens Kor også dirigeret ved amatørkorstævner.

Steen Lindholm er uddannet organist, og han har været ansat bl.a. ved Københavns Domkirke og siden 1971 ved Dyssegårdskirken. Og som cembalist dyrker han kammermusikken i Københavns Kammerensemble.

Dertil kommer en række tillidsposter i musiklivet, hvor han har været medlem af Statens Musikråd (1979-89) og konsulent for samme siden 1990.

Han er også bestyrelsesmedlem i The International Federation for Choral Music fra 1982.

Reception kl. 10-12, Rønbævej 82, Holte. scs



Steen Lindholm

Koncertforeningens kor af 1967

En alt skriver (medlem fra '78):

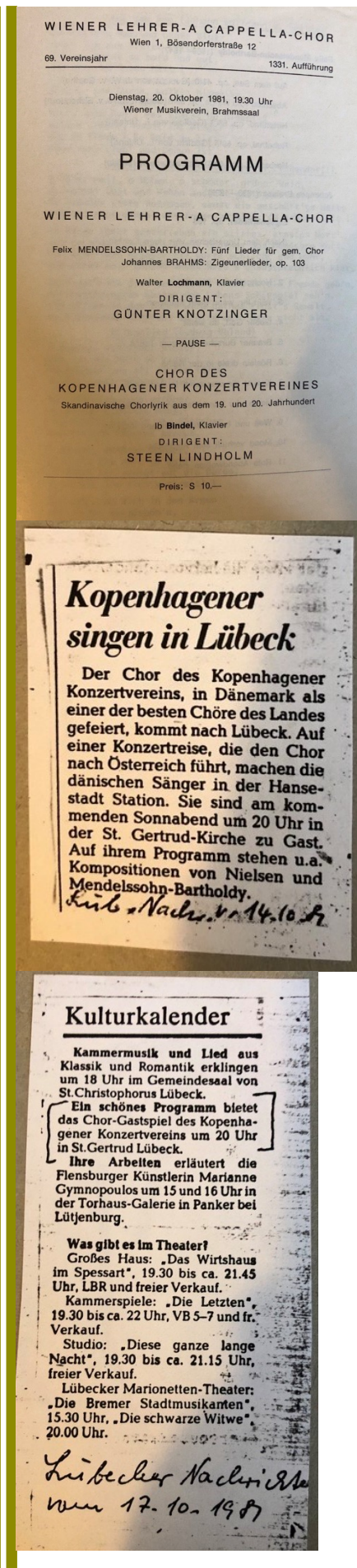
Dirigenten der (aldrig) blev væk. Erindringer fra et liv med KK.

Gennem små 43 år har jeg sunget i KK. Det startede med en annonce i et dagblad, prøvesyngning og optagelse. Stor glæde og benovelse, havde aldrig sunget i kor før. Jeg kom ind i en stor og velsyngende altgruppe, og var i mange år "den nye". Hver tirsdag aften afsted til Efterslægten og bagefter ikke sjældent en enkelt på det lokale værtshus. Pudsigt nok havde jeg hørt koret i forvejen, og endda selv renskrevet et koncertprogram, da KK i 1975 besøgte Den danske Kirke i Paris. Men det er en anden historie.

Der var nok at se til. Så ferm var jeg heller ikke til at læse fra bladet, så det var hårdt arbejde hjemme ved klaveret. Når vi havde koncerter med værker, jeg ikke havde øvet særlig meget, gjaldt det bare om at smile og holde lav profil, indtil man efter mange koncerter havde fået det lært.

Jeg vil fremhæve en koncert, hvor jeg havde det, som var det enden på mit liv. Turen til Wien 1981. Steen havde lagt et stort, ambitiøst program med bl.a. *Lewkovitch 3 motetter*, *Holmboe Benedic Domino* og *Højbjergning*, Nielsen *Domino regit me* og ikke mindst *Kvam Psalmus XVIII*. Vi skulle synge i den fornemme Musikverein i Brahms-Saal foran et formodentligt kræsent publikum, der var særdeles godt vant. Ganske vist skulle vi "kun" synge det verdslige program her og endda dele koncerten med et østrigsk kor, men det store bruttoprogram havde været en gevaldig mundfuld for "den nye".

Da vi stod på scenen i Brahms-Saal, kom jeg af en eller anden grund til at stå ret yderligt, og opdagede til min skræk, at der kun var meget lille afstand til publikum på 1. række. I *Kung Liljekonvalje*, hvor der er delte alter, stod jeg derfor som 1. alt alt for udsat, og jeg måtte mime det bedste, jeg havde lært. Angststens sved sprang frem på min pande, og hjertet hamrede i brystet. Alligevel overlevede jeg, men har siden haft et noget anstrengt forhold til *Kung Liljekonvalje*.



Der har været et utal af dejlige, gribende og sjove musikalske oplevelser med KK og Steen. At synge i KK er blevet en livsstil, og jeg er dybt taknemmelig for at have været en del af det. Og selvfølgelig lykkelig over, at det følger... Selv når man en tirsdag aften i november efter en lang arbejdsdag sled sig ud i regn og kulde med bus og tog og tænkte, hvem der bare kunne sidde derhjemme og hygge sig med en god bog og et æble, så skete det jo næsten altid alligevel, det lille mirakel, at man tog hjem opløftet af Steens gode humør og entusiasme.

Overskriften på denne lille epistel er dels inspireret af Steens gennem alle årene imponerende mødeprocent, der vist er helt unik, dels titlen på hans bog "Melodier der blev ved" fra 2010, fremragende anmeldt i Weekendavisen.

Så Steen, udover en kæmpe tak, slutter jeg med ordene: Fremad mod nye sejre.

Vi er Koncertforeningskoret, og Steen står stadig støt ved roret. Heldigvis. Tillykke Steen.



Før koncerten i Coimbra Universitet i Portugal 2006

KONCERTFORENINGENS KOR
 Forårsæsonen 1982. Hvor intet andet er anført, er stedet efterlægten, siden 19.30-22

JANUAR			
Ti 5	19.30-22	Dysseghed	Eksempel: Messias III
12			Sach: Matthæuspasion
19	19.30-22	Dysseghed	-
26			-
FEBRUAR			
Ti 2			Sach: Matthæuspasion
9			-
Le 13	14-18	for Lyshavens: Messias fra scotch på Dysseghedskolen med solister og ork. identisk med julekoncert. Deltagerpris kr.10	
Ti 16			Sach: Matthæuspasion
23			-
MARTS			
Ti 2			Sach: Matthæuspasion
9			-
Le 13		Evt. Matthæuspasion kl. 10 - 17 i Dyssen. Prokostat nedbringes.	
Ti 16			Sach: Matthæuspasion
23			-
Le 27	19-23	Domkirken. Kor og orkester: Matthæuspasion. Forbehold for tidspunkt	
Fe 28	19-23	Domkirken. do do do	
Ma 29	17.00 - 19.00 (?)	Domkirken. Generalprøve 1.del.	
Ti 30	19.15	Opvågning i Domkirken prøvesal. Koncert kl.20: 1.del	
On 31	18.00	Prøve i Domkirken (1.del). Koncert kl.20: 2.del af Matthæuspasion	
APRIL			
Ti 6		Påskeferie	
13	19.30-22	Dysseghed (?)	Eksempel: Messias III
20	19.30-22	Dysseghed	Orkesterprøve Messias III
On 24	18.30	Koncert i Havn. Koncert: Messias II-III. (Koncert kl.20)	
Ti 27	19.30	Dysseghed	Koncert. Messias III. (Koncert kl.20)
MAY			
Ti 4			A cappella: Holboes: Benedictus, Lewkovitch: Tre meteter. Nyt repertoire af Holboes og Lewkovitch samt Brahms: Motetter op.10
11			-
18	18.30	Medetid til koncert i St. Stefans kirke, Vesterbrogade.	
25			A cappella repertoire
Fe 26			afg. om aftenen med Bornholmerbåden. (Kr. Høimødefartdag)
Fe 27			Koncert i Havn. Kirke
Ma 28			Koncert i Allinge kirke (?)
Fe 29			Koncert i Havn. Deretter biserijs med Bornholmerbåden, ank. Kbh. søndag morgen tidligt.
Ti 25	19.30-22	Normal prøve <u>aller</u> gramfonoptagelser	
JUNI			
Ti 1		Evt. gramfonoptagelser	
Fe 6		Koncert i Sønderborg kirke ved Hillerød. Medetid 18.30	
Fr 11		Korfest i Hareidigt	
		Fre dag 11.august - Søndag 15.august: Kor-week-end i Skalakær.	

KONCERTFORENINGENS KOR - HERE END ET KOR: EN LIVSFORM

Program for sæsonen 1981-82

BORNHOLMS TIDENDE

Lørdag den 22. maj 1982

Fantastisk koncert

Et halvt hundrede mennesker oplevede fredag aften en fantastisk god koncert i Nexø kirke. Koncertforeningens kor stod for den gode oplevelse. Koncerten, som varede en times tid, indeholdt blandt andet værker af Mendelssohn-Bartholdy, Grieg, Bernhard Lewkovitch og Vagn Holboe. I løbet af den lidt nyere værker, som ofte er svære at sætte sig ind i, var der dog nogle, som man nemt kan huske. Koncertforeningens Kor kan også høres lørdag eftermiddag i Renne Privatskole gymnastiksal og i Allinge kirke søndag aften.

BORNHOLMS TIDENDE Tirsdag den 18. maj 1982

Koncertforeningens kor i England.

Kendt kor på besøg

I slutningen af denne uge besøger et af vore bedste amatørkor i Danmark Bornholm. Det drejer sig om Koncertforeningens kor fra København.

Det bliver til tre koncerter herovre. I Nexø fredag aften i kirken og i Allinge kirke søndag aften, hvor der bliver præsenteret kirkemusik.

Efterselg bliver der lørdag eftermiddag i Privatskolens sal i Renne en koncert med samme kor, og denne gang drejer det sig om et verdsligt program indeholdende værker af Heise, Lange-Müller, Otto Mortensen og Svend S. Schulte.

Ved de to kirkekoncerter bliver der sunget værker af Felix Mendelssohn-Bartholdy, Anton Bruckner, Edv. Grieg og Bernhard Lewkovitch. Endvidere spiller Steen Lindholm, korets dirigent, orgelværker af Niels W. Gade.

Koret, der tæller ca. 40 sangere, er et dygtigt kor, der meget tit har ledet store opgaver, senest her i foråret, hvor koret fremførte Matthæuspasion af Joh. Seb. Bach, dirigeret af Steen Lindholm i København's Domkirke.

Koret har også meget tit ledet sig høre i Danmarks Radio, hvor de mange gange har sunget danske sange.

Steen Lindholm er kendt af mange bornholmere, idet han gennem flere år har været dirigent ved Kor 72-stævnet, og i den netop afsluttede vintersæson har han også været dirigent for bornholmske musikantorer.

Også i udlandet har koret tit været på koncertturneer.

Anmeldelse af koncerter på Bornholm, 1982

Koncertforeningens kor af 1967

Uropførelse af nye værker..

I din tid i koret har du ført os gennem mange forskellige musikalske projekter. Gennem dit professionelle virke har det skabt nye og anderledes projekter, idet vi fx har uropført værker af bl.a. Niels La Cour, Leif Kayser, Frederik Magle og Klaus Brinch.

I projektet med Frederik Magle mødtes den gamle dirigent med en ung uprøvet komponist. Alt gik op i en enhed, og koncerten blev en af de mange sejre, du har ført koret igennem.

Især Niels La Cour har været på programmet til mange koncerter. Denne skandinaviske klang, som vi har bragt med på vores turnéer rundt i Europa, har skabt jubel og glæde. I Portugal og i Berlin græd publikum af denne skønne skandinaviske klang, som ligger så fjernt fra komponister fra deres eget land.

Der er andre komponister, som skaber denne skandinaviske klang. Vi har de senere år tilføjet islandske, finske og russiske værker til vores repertoire. De russiske falder dog ikke helt ind under den betegnelse, men sætter netop perspektiv til den skandinaviske klang.

Tilbage til Niels La Cour så var det altid med spænding, vi afprøvede noderne af et nyt værk af ham. Værker, som har sin egen klang, som vi blev ret garvet i at omsætte til lyd. Når vi havde knækket koden til Niels La Cour's *tone*, ja så klingede hans værker smukt. Det var dig, som ledte os den rigtige vej.

Projektet med Klaus Brinch og Benny Andersens tekster var lidt anderledes end det, vi var vant til. Her bestod øvelsen i at kunne teksten uden ad. I starten var der lidt brok i krogene. Men med tiden kom koret til at elske disse satser. Koncerterne blev "folkelige", og mange var begejstret for netop den genre. Specielt koncerten med Benny Andersen ved klaveret i koncertsalen i Rundetårn står som et klart minde om en fantastisk aften.

Måske udsprunget af denne "folkelighed" lavede vi koncerter med engelske madrigaler og kormusik af Shakespeare. Det blev også koncerter, som publikum holdt af. Især det, at koncerten var en blanding af kormusik og oplæsning af Shakespearetekster. Publikum blev hensat til Shakespeares tid og forført?

MESSIASKIRKEN

Hartmannsvej 46, Charlottenlund

SØNDAG d. 7. DECEMBER 1997, kl. 20.00

værker af

FREDERIK MAGLE

EN ANDEN VERDEN - "Indgangen" for brass band
JULEKANTATE: Et nyfødt barn for evighed Gud

Ingibjörg Gudjónsdóttir, sopran
Elisabeth Halling, alt
Bo Kristian Jensen, tenor
Christian Christiansen, bas
Koncertforeningens Kor
Messias Kirkens Koncertkor
Indstudering: Ib Bindel
Det Danske Drengekor
Messias Kirkens Børnekor
Indstudering: Mette Kristensen
FDF Helleruplund Brass Band
Arne Christensen, dirigent
Christian Schiøler, slagtøj
Frederik Magle, orgel
Steen Lindholm, dirigent

KANTATEUDVALGET I GENTOFTE PROVSTI.

Organist Ib Bindel, Messias Kirken,
organist Arne Christensen, Helleruplund Kirke,
sopranen Vagn Frikke-Schmidt, Dysegløbskirken,
sopranen Kristian Elvsg, Messias Kirken,
organist Steen Lindholm, Dysegløbskirken,
og komponist Frederik Magle, Hellerup.

Hellerup, den 7. december 1997.

Til alle medvirkende solister kor- og orkestermedlemmer!

Vedr.: Frederik Magles Julekantate "Et nyfødt barn for evighed Gud".

Alle bestilte CD'er er nu udlivret til de medvirkende kor- og orkestre, og vi håber I hver især må få glæde af, først og fremmest at lytte til den, men dernæst glæden ved at give den som gave til andre.

Alle medvirkende kan stadig nå at bestille flere eksemplarer af CD'en med Frederiks julekantate og orkesterstykker. Der ligger bestillingssedler i Messias Kirken i dag.

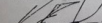
Det ser ud til at der nu sættes focus på Frederiks værk. Som I ved var det Danmarks Radio der optog CD'en, nu spiller de den i P 2, Søndag den 14. december kl. 18.50.

Danmarks Radios fjernsyn optager både julekantaten "Et nyfødt barn for evighed Gud" og "En anden verden" - indgangen i forbindelsen med koncerten den 7. december i Messias Kirken og TV-udsendelsen vil blive sendt, som følger:

DR2 Fredag den 19. december kl. 20.10
DR2 Lørdag den 20. december kl. 18.20
DR1 Mandag den 22. december kl. ca. 24.00.

Fortæl det til dem I kender, men sig at de burde købe en CD.

Med venlig hilsen



Kantateudvalget i Gentofte Provsti.
Vagn Frikke-Schmidt. Tlf.: 39750111 Fax: 39750112

Koncertforeningens kor af 1967

De store projekter..

De store projekter har betydet noget særligt for koret. Det at deltage i et projekt med andre kor, et orkester og professionelle solister har altid været spændende. Ambitionerne er høje. Alle præsterer deres bedste. Koncerten bliver et højdepunkt, som sent vil glemmes.

Opførelsen af *Gerontius' Drøm* var et samarbejde med Lunds Domkirke Oratoriekor, Carl Havelius Kammerkor fra Malmø, Cantus Firmus fra København, et orkester og professionelle solister. Koncerten blev holdt i Lunds Domkirke og i Tivolis koncertsal 1992.

Det var Steen, som stod for alle prøverne og sørgede for, at tingene hang sammen. Til koncerten i Domkirken ville deres dirigent dirigere koncerten. Det blev en fin koncert, men tingene strøg lidt af sted for dirigenten i Malmø. Så på et tidspunkt stod han og hamrede dirigentstokken ned i nodestativet for at få alle mand på rette kurs. Til koncerten i Tivoli var det en lettelse for os alle, at det her var Steen, som skulle ledes os!



Et andet stort projekt, vi blev en del af, var deltagelse i Andrea Bocelli's koncerter i Danmark. Vi var med til koncerterne i Forum 2017 og i Royal Arena 2018, og om alt går vel, skal vi deltage i yderligere to koncerter i 2022.

Endnu et projekt, hvor du har ført os til en fantastisk koncert under ret usædvanlige rammer for os amatører. Det at "tyde" noderne, som er fuldstændigt umulige at tyde. At tælle frem til lige den takt, hvor koret sætter ind langt inde i værket. At strukturere arbejdet, så vi kan følge trop. Igen lidt brok i krogene i starten, men nu støtter alle mand op om projektet, og nu ser vi frem til de næste koncerter. Tak for det.

PROGRAM
Torsdag den 28. maj 1992 kl. 19.30
Koncertforeningens Kor og Orkester
Cantus Firmus, København
Carl Havelius Kammerkor, Malmø
Lunds Domkirkes Oratoriekor
Dirigent:
Steen Lindholm
Solister:
Charlotta Huld, mezzosopran
Stig Fogh Andersen, tenor
Christian Christiansen, bas

TIVOLI
KONCERTSALEN

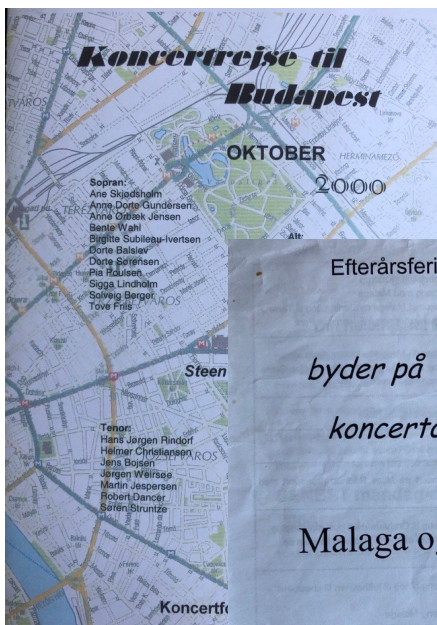
Gerontius' drøm
for Mezzosopran, Tenor, Bas, Kor og orkester. Opus
Musik: Edward Elgar
Tekst: Cardinal Newman

I. Del Preludium.
Solo. (Gerontius): Jesu, Maria, I am near to death.
Kor: Kyrie Eleison.
Solo. (Gerontius): Rouse thee, my fainting soul.
Kor: Be merciful, be gracious; spare him, Lord.
Solo. (Gerontius): Sanctus fortis, Sanctus Deus.
Solo. (Gerontius): I can no more.
Kor: Rescue him, O Lord, in this his evil hour.
Solo. (Gerontius): Novissima hora est.
Solo. (Præsten): Proficiscere anima Christiana
Kor: Go, in the name of Angels and Archangels.

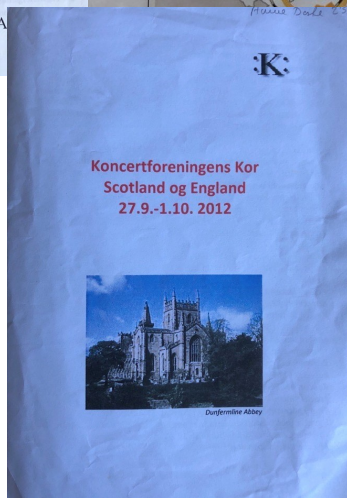
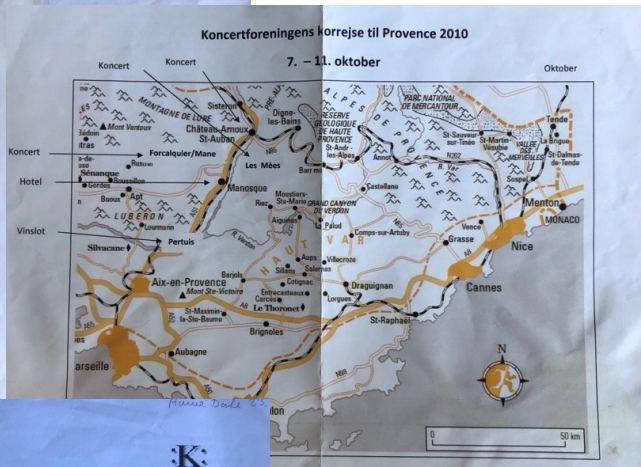
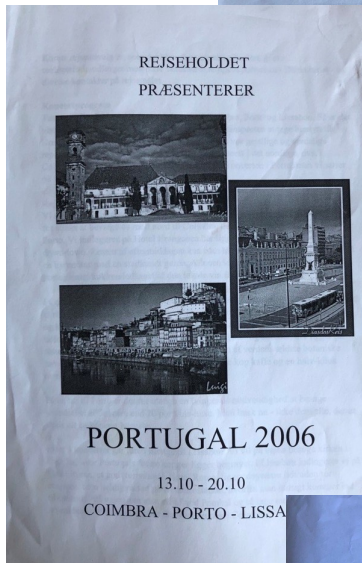
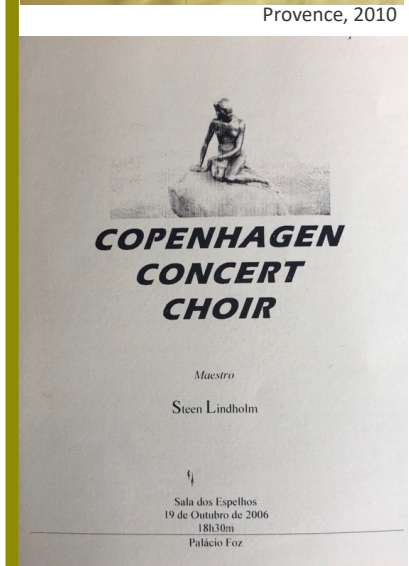
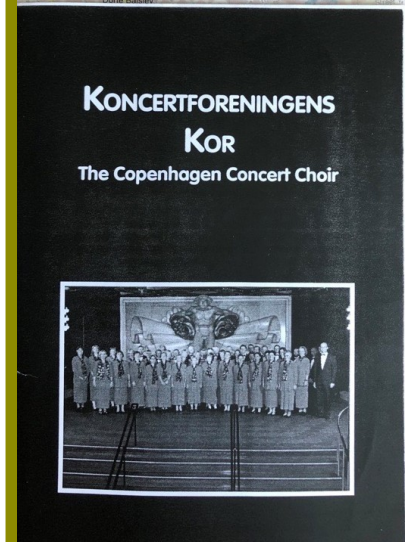
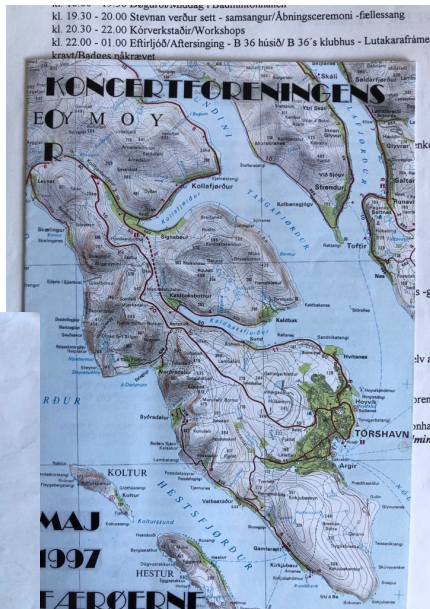
THE WORLD'S MOST BELOVED TENOR
ANDREA BOCELLI
STOCKHOLM CONCERT ORCHESTRA
KONCERTFORENINGENS KOR
21. FEBRUAR
FORUM
WWW.BILLETUGEN.DK

Koncertforeningens kor af 1967

Turnéerne..



Efterårsferien 2004
byder på
koncertoplevelser i
Malaga og omegn
for Koncertforeningens Kor



Provence, 2010

Portugal, 2006

Koncertforeningens kor af 1967

Turnéerne..

Turnéerne er også blevet en del af korets DNA. Det er de stadig. Turene har altid været godt planlagt. Oplevelserne har været mange både musikalsk men også socialt. Vi har sunget i mange kirker rundt om i Europa. Vi har mødt mange mennesker lokalt, og nogle gange har vi også lavet koncert med et lokalt kor. Der har undervejs været mange oplevelser af forskellig art.

På de længere ture er der ofte planlagt 3—4 koncerter. Det at deltage i disse turnéer har altid været givende musikalsk set. Koret bliver samsunget, og det musikalske er løftet. Der til er det sociale liv i koret også blevet styrket. Mange restauranter og hoteller har nydt godt af KK og dirigentens besøg enten i små grupper eller middage for hele koret, hvor koret her er brudt ud i sang og har underholdt omgivelserne.

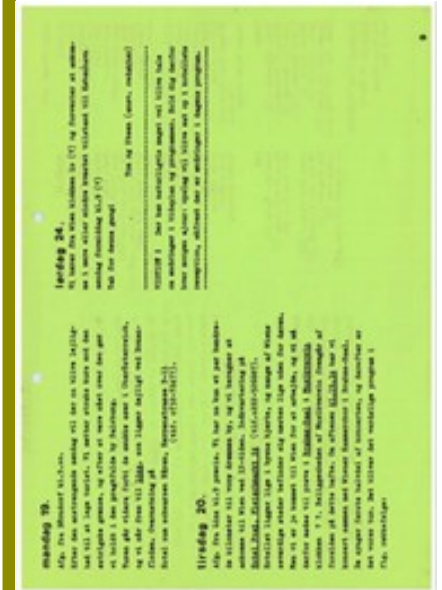
Det skete bl.a. til vinsmagningen i kælderens i Würzburg, hvor ”nabo” grupperne simpelthen måtte ind og se, hvem der sang. Sangen blev mere og mere højroset efterhånden, som aftenen skred frem.

På vores rejse til Malaga i 2004, hvor vi skulle lave koncert i den danske kirke ved 5-tiden, mødte publikum talstærkt op. De skulle dog lige sikre sig eftermiddagens drink inden koncerten - til vores store overraskelse. Her var ikke et øje tørt, da vi sang *I Danmark er jeg født*. Da vi på samme tur besøgte Alhambra, havde vi en guide med, som fortalte om borgeren. Da vi nåede til arenaen, sagde han, at nu måtte vi synge, for han havde erfaret, at vi var et kor. Det var det mest pragtfulde rum at synge i. Lyden blev reflekteret til os, så vi kunne høre hinanden tydeligt og på en måde, så vi blev helt optaget af effekten. Da vi var færdige med sangen, blev der klappet begejstret. Vi havde slet ikke opdaget, at folk var stimlet sammen for at høre *Ut i vår hage*.

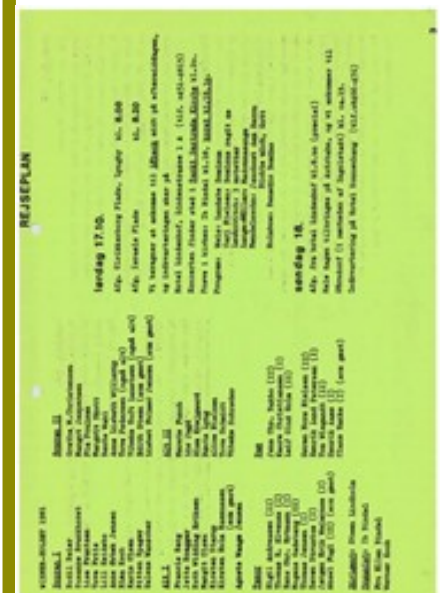
I Prag i 1985 var koret på sightseeing på slottet. Da vi nåede til slotskirken, spurgte vi, om vi måtte prøve at synge i rummet. Der blev sendt en stafet ud for at spørge om lov. Der blev givet grønt lys. Dørene blev lukket, og vi fik lov til at synge *Jauchzet dem Herrn* (uden noter). Det var vist mange år siden, der sidst blev sunget i kirken.

I Berlin holdt borgmesteren tale for os efter en koncert. Tårerne trillede ned ad kinderne på ham, da han fortalte om deres situation efter murens fald. Tankerne gik tilbage til Østtyskland, hvor de alle kiggede på den færge, som sejlede til Danmark og friheden. På det tidspunkt havde alle østtyskere job og penge men ingen frihed. Men nu havde de fået friheden men havde ingen job og penge.

På samme tur havde vi glemt at spørge til adressen på kirken, hvor den sidste koncert skulle opføres. Så på vej ud af Berlin, som gik langsomt pga. tæt trafik, byggerier og vejarbejder, måtte Søren S. lede efter en by med samme navn som kirken på det nyeste kort. Et kort, som Søren S. havde købt inden afrejsen til Berlin. Det var heldigt, for byen blev fundet på kortet. Men vi kom flere timer senere end det aftalte tidspunkt, og tænkte, om der overhovedet var nogle ved kirken. Men vi blev glædeligt overraskede, for inde i en iskold kirke sad publikum med pels, tæpper og tændte stearinlys, og ventede på os. Vi var klar! Vi skulle lige klæde om og nå en enkelt opvarmningsøvelse under omklædningen. Det blev et brag af en koncert. En af dem, som vil blive husket.



Wienprogram, 1981



Wienprogram, 1981

Koncertforeningens kor af 1967

Tak for alle oplevelserne..

Kære Steen

På vegne af koret vil vi godt ønske dig et lidt forsinket tillykke med dit 50 års jubilæum som dirigent for Koncertforeningens kor.

Det er imponerende at holde skuden støt i vandet igennem så lang en periode. Vi har haft mange oplevelser både musikalsk og socialt. Alle rejserne rundt i Europa og Danmark har bidraget til sammenhold og det at finde ind til musikaliteten.

Et lille udvalg af korets medlemmer har forfattet dette lille skriv i anledningen af dit jubilæum. Redaktøren er dykket ned i scrapbøgerne, som jo vidner om utrolig mange fælles oplevelser, som du har "initieret" for koret. Og så er der alle de oplevelser, som ikke er refereret i scrapbøgerne. De vil bestå i minderne.



Würzburg 2015

Det hele startede, da jeg fandt denne artikel i mine gemmer midt i corona nedlukningen. Jeg læste den, og så opstod ideen om at samle et lille skrift med nedslag i din og koncertforeningens Kors fælles rejse nu over 50 år.

I dag modtager du denne gave fra koret. Bidragsyderne er Søren, Jette B., Birthe, Lotte og Ejvind. De personlige billeder har korets medlemmer bidraget med.



Redaktion Anne Dorte, 2021

(medlem fra 1985)